

321

T Jørgen Brochmann, etter Salme 19 / LR 1920
M Folkemøn fra Ryfylke

Him - le - ne, Her - re, for - tel - ler din æ - re,
So - len og må - nen og stjer - ne - nes hæ - re

Mes - te - ren pn - ses av hvel - vin - gen blå.
Si - er oss grant hva din makt kan for - må

Ei er det ord el - ler ta - le som ly - der,
O - ver all jor - den dog når de - res røst

Fol - ke - ferd al - le det vit - nes - byrd ty - der,
gjen - klang det har i hvert men - nes - ke - bryst.

2 Solen går frem som en brudgom i smykke, / løper sin bane
med kraft som en helt, / vekker av jorden til livsgledens lykke,
skapningen all under himmelens telt. / Dag efter dag om
din miskunnhet melder, / som våre dager, så styrke vi fikk. /
Natthimlens blinkende øyne forteller: / Ei sover du, om til hvile vi
gikk.

3 Herre, ditt ord er vårt lys fra det høye, / rent og fullkommen
og evig som du, / åpner for sannhet og livet vårt øye, / omvender
sjelen, gir visdom i hu. / Å, at jeg aldri fra det måtte vanke! / Glem
hva jeg syndet, og lær meg ditt bud! / Å, at jeg kunne i tale og
tanke / tekkes deg, Herre, min klippe, min Gud!

Messe VIII: De angelis

8 KYRIE

m Gregiansk, 1400-1500-t

The musical notation is written in three-line red square neumes on four-line staff paper. The first line starts with a large capital 'K' followed by 'Y - ri - e'. The second line starts with 'ste'. The third line starts with 'e - lé-i-son. Ký-ri-e'. The fourth line starts with 'e - lé-i-son. Ký-ri-e'. There are two endings indicated: an asterisk (*) after the third line and double asterisks (**) after the fourth line. The lyrics 'bis' appears twice, once after 'son.' in the first line and once after 'Ký-ri-e' in the third line.

V.
K Y - ri - e * e - lé - i - son. bis Chri -
ste e - lé - i - son. bis Ký - ri - e
e - lé - i - son. Ký - ri - e * **
e - lé - i - son.

8

GLORIA

in Gregorianisk, 1500-c

V.

GLó-ri-a in ex-cél-sis De-o. **F** Et in ter-ra pax ho-mí-ni-bus bonæ vo-lun-tá-tis. **A** Lau - dá - mus te. **F** Be-ne-dí -ci-mus te. **A** Ado-rá - mus te. **F** Glo-ri - fi - cámus te. **A** Grá -

ti-as á - gimus ti - bi propter magnam gló-ri-am tu-am.

F Dó-mi-ne Deus, Rex cæ-lé-stis, De-us Pa-ter omní-pot-ens.**A** Dó-mi-ne Fi-li u - ni-gé-ni-te, Ie-su Christe. **F** Dó - mi - neDe-us, Agnus De-i, Fí-li-us Pa - tris. **A** Qui tol-lis pec-cá -ta mun - di, mi-se-ré - re no-bis. **F** Qui tol-lis peccá-ta mun -di, súscipe depre-ca - ti - ó-nem no - stram. **A** Qui se-des ad

déxte - ram Pa - tris, mi - se - ré - re no - bis. F Quó - ni - am tu so - lus
sanctus. A Tu so - lus Dó - mi - nus. F Tu so - lus Al - tís - si - mus,
Ie - su Christe. A Cum sancto Spí - ri - tu in gló - ri - a De - i
Pa - tris. A - men.

omkred:

A handwritten musical score on a single staff. The staff begins with a clef, followed by a key signature of one sharp (F#) and a time signature of common time (C). The melody consists of eighth and sixteenth notes. A brace groups the last four measures of the staff. Above the staff, the lyrics are written in a cursive hand:

JEG TRØR JEG SKAL FÅ SE HER-RENS GOD-HET I DE LE - VEN-DES LAND.

The letter 'Hz' is written near the end of the staff.

Credo III

Gregorian, 1600-t

22

V. **C** Redo in unum De - um, **F** Pa-trem omni-po-tén-tem,
 factó-rem cæ-li et ter-ræ, vi-si-bi-lí-um ó - mnium, et in -
 vi-si-bí - li-um. **A** Et in unum Dómi-num Iesum Christum,
 Fí-li-um De-i u-ni-gé-ni-tum. **F** Et ex Pat-re na-tum an-te
 ómni-a sæ-cu-la. **A** De-um de De-o, lu-men de lú-mi-ne,
 Deum verum de De-o ve-ro. **F** Gé-ni-tum, non fa-ctum, con -
 substanti - á-lem Patri: per quem ómni-a fac - ta sunt. **A** Qui

Messens liturgi

propter nos hó-mines, et propter nostram sa-lú-tem descén-
dit de cæ-lis. **F** Et in-car-ná-tus est de Spí-ri-tu Sancto ex
Ma-rí-a Vír-gi-ne: Et ho-mo factus est. **A** Cru - ci - fí - xus
é-ti-am pro no-bis sub Pónti-o Pi-lá-to, passus et se-púl-
tus est. **F** Et re-sur-ré-xit té-r-ti - a di-e, se-cún-dum Scri-
ptú-ras. **A** Et ascéndit in cæ-lum: se-det ad déxte-ram Pa-
tris. **F** Et í-te-rum ventú-rus est cum gló-ri-a, iu-di-cá-re
vi-vos et mórtu-os: cu-ius regni non e-rit fi-nis. **A** Et in
Spí-ri-tum Sanctum, Dómi-num, et vi-vi-fi-cántem: qui ex

Melodier til trosbekjennelsen (Credo)

Pat-re Fi-li-óque pro-cé-dit. **F** Qui cum Pa-tre et Fí-li-o
simul a-do-rá-tur, et con-glo-ri-fi-cá-tur: qui lo-cú-tus est
per Pro-phé-tas. **A** Et unam sanctam cathó-li-cam et a-po-
stó-li-cam Ec-clé-si-am. **F** Con-fi-te-or unum ba-ptísma
in remissi-ó-nem pec-ca-tó-rum. **A** Et exspécto re-sur-re-
cti-ó-nem mor-tu-ó-rum. **(F)** Et vi-tam ventú-ri sæ-cu-li.
AA - men.

791

Terje Tønnesen 1994
M Ian Richards 1994

Vi hyl - ler deg Ska - per og Her - re og Gud, vi
 til - ber deg her i vårt hel - li - ge skrud. Du skap - te og
 ska - per med vis - dom - mens ord, vi sam - les og met - tes ved
 al - te - rets bord. Vi kom - mer for - di du har kalt oss til deg,
 vår Her - re og Frel - ser, vårt mål og vår vei.

2 Vi priser Maria, den salige mor, / som bar det Guds lam og vår
 Herre og bror. / Hun bar ham til verden i håp og i tro / og krybben
 og stallen ble himmelens bro. / Maria hun holdt ham så ømt i sitt
 fang / da fyltes Guds verden med jublende sang.

3 Den jord som ble skapt er en gave fra ham / som bærer vår synd,
 det Guds ofrede lam, / hvert korn og hvert aks og hver drue som
 gror / forkynner at du, Gud, er mektig og stor. / Din rikdom er
 større enn vi kan forstå, / ditt brød og din vin skal av nåde vi få.

4 Det brød som nå brytes forkynner hans død / hans offer er her i
 det hellige brød. / Hans kors og forsoning er levende nær, / mens
 lovesangen stiger fra englenes hær. / Og kalken forkynner så alle kan
 se / hans offer på korset, det hellige tre.

5 I vin og i brød er hans blod og hans kropp; / her tilbes og æres
 og løftes den opp, / den himmelske manna med nåde og fred /
 skal mette oss her på det hellige sted. / Den Hellige Ånd og ditt
 levende ord / gjør skapende under på alterets bord.

8

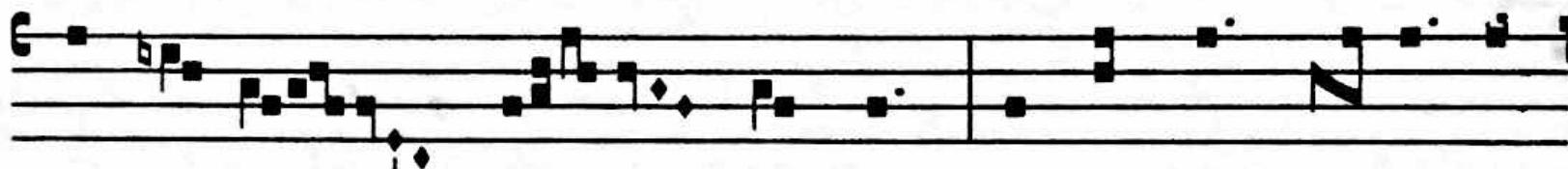
SANCTUS

m Gregoriansk, 1100 (1000)-t

VI.

S

An - ctus, * san-ctus, san - ctus Dó - mi - nus

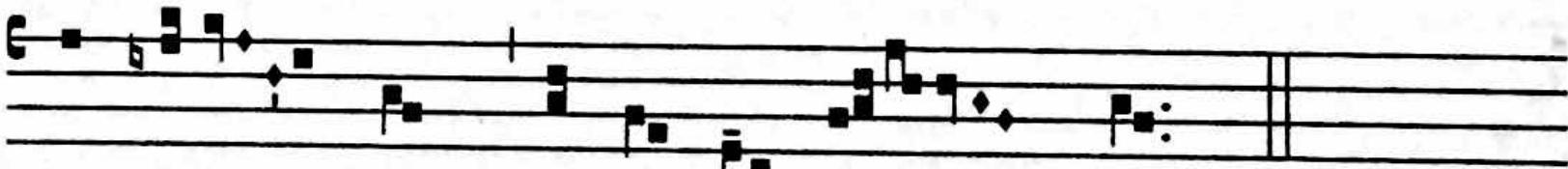
De-us Sá - ba - oth. Ple-ni sunt cæ - li et

ter - ra gló - ri - a tu - a. Ho-sán-na in ex-cél - sis.

Be-ne-dí - ctus qui ve - nit in nó-mi-ne Dó - mi - ni.

Ho-sán - na in ex - cé - sis.

■ Gregoriansk, 1400-t

AGNUS DEI

VI.

A

- gnus De-i, * A qui tol-lis pec-cá-ta mun-di, mi-se-
ré-re no-bis. F A-gnus De - i, * A qui tol-lis peccá-ta

mun-di, mi-se-ré-re no-bis. F A - gnus De - i, * A qui tol-
lis pec-cá-ta mun-di, do-na no-bis pa-cem.

T Elias Blix 1875

M Ludvig M. Lindeman 1875

No liv-nar det i lun - dar, no lau-vast det i lid,

den hei-le skap-ning stun - dar no fram til su - mars tid.

2 Det er vel fagre stunder / når våren kjem her nord / og etter som
eit under / nytt liv av daude gror.

3 Guds kyrkja lysa skulle / som høgt på berg ein stad, / med sumar
utan kulde / og utan solarglad.

4 Guds ord vel alltid lyser, / den sol gjeng aldri ned. / Det hus som
Anden hyser, / ligg støtt i ljos og fred.

5 Du vår med ljose dagar, / med lengting, liv og song, / du spår at
Gud oss lagar / ein betre vår ein gong,

6 Då me med vigsla tunga, / med kjærleik heil og klår, / alt utan
brest og sprunga / skal lova Herren vår!

[Påsketiden]

547

T 1100-t
M Gregoriansk

R

E-gí-na cæ-li * læ-tá-re, al-le-lú-ia: Qui-a quem me-

ru - í-sti por-tá-re, al - le - lú - ia: Re-sur-ré-xit, sic-ut di-xit,

al - le - lú - ia: O-ra pro no-bis De-um, al - le - lú - ia.